

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
МАШИНСКИ ФАКУЛТЕТ
Катедра за производно-информационе технологије и менаџмент

ИЗВОД
из записника са седнице Већа Катедре за
Производно-информационе технологије и менаџмент

– Наставно-научном већу Машинског факултета у Нишу

ПРЕДМЕТ: Предлог за именовање чланова комисије за оцену подобности и научне заснованости теме докторске дисертације кандидата мр Ивана Радојковића под називом "Модел управљања ризиком у ауто-осигурању"

На седници Већа Катедре за Производно-информационе технологије и менаџмент, одржане 05.06.2012. године, усвојен је предлог за именовање чланова комисије за оцену подобности и научне заснованости теме докторске дисертације кандидата мр Ивана Радојковића под називом "Модел управљања ризиком у ауто-осигурању" у следећем саставу:

- др Пеђа Милосављевић, ментор, ванр. проф., Машински факултет у Нишу, ужа научна област: Индустијски менаџмент
- др Евица Петровић, ред. проф., Економски факултет у Нишу, ужа научна област: Пословне финансије, рачуноводство и ревизија
- др Властимир Николић, ред. проф., Машински факултет у Нишу, ужа научна област: Аутоматско управљање и роботика
- др Предраг Рајковић, ред. проф., Машински факултет у Нишу, ужа научна област: Математика и информатика
- др Саша Ранђеловић, ванр. проф., Машински факултет у Нишу, ужа научна област: Производни системи и технологије

У Нишу,
07.06.2012. год.

Шеф катедре

др Мирослав Трајановић, ред. проф.

МАШИНСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Примљено	07.06.2012		
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
1	612-114-4-12		

Трајановић

UNIVERZITET U NIŠU
MAŠINSKI FAKULTET U NIŠU
NASTAVNO NAUČNOM VEĆU MAŠINSKOG FAKULTETA U NIŠU
Katedri za Proizvodno informacione tehnologije i menadžment

Predmet: *Zahtev za odobrenje teme doktorske disertacije kandidata mr Ivana D. Radojkovića, dipl. maš. inž.*

Poštovani,

Kako sam ispunio sve potrebne uslove za prijavu doktorske disertacije, propisane Zakonom o visokom obrazovanju Republike Srbije, Statutom Univerziteta u Nišu, Statutom i Pravilnikom o doktorskim studijama Mašinskog fakulteta u Nišu, upućujem Veću Katedre za Proizvodno informacione tehnologije i menadžment i Nastavno naučno veću Mašinskog fakulteta u Nišu zahtev za odobrenje teme doktorske disertacije pod ranim nazivom:

MODEL UPRAVLJANJA RIZIKOM U AUTO-OSIGURANJU

Za mentora predlažem: dr Pedju Milosavljevića, vanrednog profesora Mašinskog fakulteta Univerziteta u Nišu.

U prilogu ovog zahteva dostavljam:

- Obrazloženje predložene teme
- Overenu fotokopiju Uverenja o stečenom akademskom nazivu magistra
- Osnovne biografske podatke
- Spisak objavljenih i saopštenih naučnih radova i fotokopije najvažnijih radova

MAŠINSKI FAKULTET U NIŠU

Primljeno: 12.04.2012			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrednost
73	612-268	12.04.12	

Podnosilac zahteva
Ivan D. Radojković
mr Ivan D. Radojković s.r.

ul. Nade Tomić 13/32
18000 Niš

Mob 064-1662-181

ivanradojkovic@open.telekom.rs

U Nišu, 12. april 2012.

МАШИНСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
Примљено: 23.05.2012			
Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
73	612-26P	1/2012	

1. RADNI NASLOV TEME DOKTORSKE DISERTACIJE

Predložena tema doktorske disertacije ima radni naslov: „MODEL UPRAVLJANJA RIZIKOM U AUTO-OSIGURANJU“.

2. UŽA NAUČNA OBLAST KOJOJ PRIPADA DOKTORSKA DISERTACIJA

Predložena tema doktorske disertacije je iz uže naučne oblasti INDUSTRIJSKI MENADŽMENT.

3. OPIS NAUČNOG PROBLEMA, OBRAZLOŽENJE POTREBE ZA ISTRAŽIVANJIMA I PREDMET ISTRAŽIVANJA

Najznačajniji ekonomski i razvojni resurs 21. veka, predstavlja znanje koje danas zauzima ono mesto i ulogu koje su, u doba industrijskog društva, imale zemlja, rad, fizički i finansijski kapital. “Ekonomski uspeh je, u najvećoj meri, baziran na efektivnom korišćenju nematerijalne imovine, kao što su znanje, veštine i potencijalne inovacije, koji su ključni izvori kompetitivnih prednosti. Izraz ekonomija znanja se upotrebljava radi opisivanja ovih elemenata ekonomske strukture. Novi strateški cilj sledeće dekade, koji je postavila Evropska Unija, je da se u svetu izgradi znatno dinamičnija, na znanju zasnovana, ekonomija, sposobna da obezbedi održivi ekonomski rast.

Na privredne i društvene odnose u navedenim savremenim uslovima u velikoj meri utiče stepen stabilnosti finansijskog sektora, koji se suočava sa sve većim brojem rizika.

Finansijske institucije, kao što su banke, osiguravajuća društva, penzioni fondovi i dr., posvećuju sve veću pažnju upravljanju rizicima budući da svetska finansijska kriza nije mimoišla ni oblasti njihovog poslovanja. Poznato je da se rizik se ne može eliminisati, ali se može određenom nivou kontrolisati, tj. moguće je njime upravljati.

U tom smislu neophodno je usvojiti interne metode i procedure za identifikaciju, merenje i procenu rizika, kao i upravljanje rizicima u finansijskim organizacijama, kao i u privredi.

Upravljanje rizicima poslovanja neraskidivo je povezano sa primenom matematičkih modela i modela za njihovu kvantifikaciju. Mnoge discipline, pa i inženjering, treba da doprinesu usavršavanju metoda i tehnika upravljanja rizicima u finansijskim institucijama kako bi se podigao kvalitet života i rada čoveka današnjice.

Rizik je višedimenzionalan, kompleksan pojam koji je svakodnevno prisutan u ljudskom životu. Jedna od definicija rizika navodi da je to mogućnost gubitka, verovatnoća gubitka, neizvesnost, odstupanje stvarnih od očekivanih rezultata ili verovatnoća bilo kog ishoda koji nije očekivan, a zajednički elementi u svim definicijama su neizvesnost i gubitak, pa se često kaže da je i „rizik neizvesnost ostvarivanja gubitka“.

Koncept rizika ima tri elementa: percepcija da bi se nešto moglo dogoditi, verovatnoća da se nešto dogodi i posledice onoga što bi se moglo dogoditi. Sam rizik se može posmatrati sa aspekta uzroka i sa aspekta posledica. Sa aspekta uzroka, rizik je funkcija opasnosti i zaštite, a sa aspekta posledica on je funkcija verovatnoće rizičnih događaja i mera njime izazvanog gubitka. Da bi se uzroci rizika i potencijalni efekti rizičnih događaja kontrolisali, minimizirali ili eliminisali rizikom se mora upravljati.

Upravljanje rizikom obuhvata skup upravljačkih metoda i tehnika koje se koriste da bi se smanjila mogućnost ostvarenja neželjenih i štetnih događaja, kao i posledica, i, na taj način, povećala mogućnost ostvarenja planiranih rezultata. Za upravljanje rizicima važna su četiri elementa: identifikacija rizika, analiza, procena i izveštaj o rizicima.

Prepoznati problem, prvi je korak ka njegovom rešavanju, odnosno, identifikacija rizika je osnovna aktivnost upravljanja rizikom. To je proces utvrđivanja, klasifikacije i rangiranja svih različitih događaja koji mogu da imaju štetan uticaj na posmatran proces ili poduhvat. Sledeći koraci su analiza i procena rizika. Potrebno je istražiti prirodu pojedinih rizičnih događaja, analizirati i proceniti verovatnoću njihovog nastajanja, kao i međuzavosnost različitih događaja. Na kraju ovog procesa se kvantifikuju veličine uticaja pojedinih ruzičnih događaja na ostvarenje planiranih rezultata.

Razvijanje i implementacija programa upravljanja rizikom zahteva poznavanje alternativnih metoda prevencije rizika, od kojih je osiguranje najčešće korišćena. Ovom metodom, koja je u potpunosti u skladu sa konceptom ekonomije znanja, prevencija rizika se prenosi na organizaciju koja je specijalizovana za zaštitu čoveka i njegove imovine.

Prema definiciji, osiguranje je delatnost pružanja pravno-ekonomske zaštite od određenih opasnosti koje ugrožavaju imovinu i lica. Rad u oblasti osiguranja treba da bude

multidisciplinarni, zasnovan na najnovijim stručnim i naučnim osnovama, jer dobro urađena procena verovatnoće i posledica rizika, koje je osiguravač preuzeo na sebe, je preduslov za adekvatno planiranje prevencije, pripreme, reagovanja na rizični događaj i sanacije posledica.

Po svojoj suštini, osiguranje je uvek povezano sa štetom, a prevencija štete je, zapravo, motiv nastanka osiguravajućeg društva koji iziskuje trajnu potrebu zaštite od rizika, odnosno kontrolu rizika. Naime, preuzimanje rizika osiguranika predstavlja rizik i za osiguravače i zbog toga je potrebno da osiguravajuće društvo raspolaže što preciznijim informacijama o stvarnoj težini rizika kojeg preuzima.

U literaturi su prikazani rezultati brojnih istraživanja koja su ispitivala različite metode za upravljanje rizikom putem osiguranja, tako da je za domaću javnost od velikog značaja sistematizovati ta istraživanja i analizirati njihovu pouzdanost u našim okolnostima.

Predmet istraživanja u okviru predložene teme doktorske disertacije je razvoj pouzdanog modela procesa upravljanja rizicima u auto-osiguranju prema odgovarajućim kriterijumima. Nedostatak precizno definisanih postupaka, procedura, kriterijuma i pokazatelja pri proceni verovatnoće rizika putem osiguranja dovodi do toga da svaka osiguravajuća kuća u Srbiji na svoj način definiše postupak, kriterijume i izbor pokazatelja za donošenje ocene, što dovodi do nemogućnosti poređenja dobijenih rezultata i otežane kontrole validnosti dobijene ocene.

Celokupna predložena literatura za formulisanje teme i postavljenih zadataka iz radne hipoteze sadrži najnovije stručne i naučne radove publikovane kod uglednih izdavača, što će omogućiti donošenje validnih zaključaka nakon završenog istraživanja.

Predložena tema predstavlja nastavak istraživanja koja su sprovedena u okviru magistarskog rada kandidata.

4. CILJ ISTRAŽIVANJA

Osnovni cilj doktorske disertacije biće dokazivanje relevantnosti višekriterijumske analize u domenu upravljanja rizikom u osiguranju. Razvijeni model treba da posluži kao osnova za procenu rizika u auto-osiguranju, višekriterijumsku optimizaciju procesa u kojima potencijalno može doći do rizične situacije, kao i izučavanje različitih sistema sa aspekta efektivnosti, bezbednosti i pouzdanosti.

Predvideni cilj istraživanja je moguće ostvariti kroz realizaciju sledećih posebnih ciljeva koji podržavaju postizanje osnovnog cilja:

- Identifikovati i proceniti parametre u sistemima koji će se analizirati kako bi se argumentovano predložile mere za postizanje adekvatne sigurnosti u upravljanju rizikom putem osiguranja;
- Realizacija sagledanih teorijskih podataka u praksi putem formiranja baze podataka o verovatnoći rizika u osiguranju i formiranje algoritama za procenu i upravljanje najčešćim rizicima koji su značajni za osiguranje;
- Komparativna analiza različitih metodologija za upravljanje rizikom putem osiguranja;
- Na osnovu metodološkog okvira definisanog u radu biće procenjena verovatnoća rizika koja je primenljiva u praksi osiguranja.

Očekuje se da rezultati istraživanja omogućće zaposlenima koji rade u osiguranju da dobiju novi, naučno utemeljen pristup zasnovan na statističkom praćenju stanja sistema, obradi prikupljenih informacija ostavljenom metodologijom i određivanje optimalnih rešenja primenom savremenih optimizacionih alata.

Disertacija treba da ponudi univerzalni model i doprinese osavremenjivanju zakonskih rešenja koja definišu uslove na polju upravljanja rizicima putem auto-osiguranja. Verifikacija primene biće izvedena kroz neposrednu primenu razvijenih modela i algoritama na realne uslove u kompaniji Dunav osiguranje.

5. METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA

U okviru rada biće primenjivan analitički metod rada. Koristiće se istraživanja i stavovi iz validne stručne literature, pre svega inostrane, važeći propisi i empirijska istraživanja. Pre formiranja modela ispitaće se na osnovu dostupnih podataka zvanične statistike izloženost riziku sektora osiguranja u Srbiji kao celine. Pored pokazatelja izloženosti riziku, analiziraće se performanse poslovanja sektora osiguranja u poslednjoj deceniji.

Modelom će biti obuhvaćene dve osnovne grupe kriterijuma:

1. kriterijumi za ocenu upravljanja rizikom;
2. kriterijumi za ocenu performansi poslovanja osiguravajućih kompanija.

Na osnovu opisanih kategorija rizika i definisanih relevantnih kriterijuma za poređenje osiguravajućih kuća unutar determinisanog uzorka, upotpunjeno je formiranje matematičkog modela višekriterijumske analize, sa ciljem kvantifikacije pojedinih odluka.

Za procenu rizika koristiće se i kvalitativne metode koje se zasnivaju na sudovima eksperata. One koriste, pre svega, kvalitativne podatke, pa je i rezultat ocene rizika kvalitativna veličina.

Očekuje se da će rezultati istraživanja dati podatke koji će, zajedno sa podacima iz drugih istraživanja i studija, pružiti doprinos u analizi rizika koji može izazvati neželjene ekonomske i društvene efekte.

U cilju optimizacije modela tj. određivanja optimalne kontrole rizika u auto-osiguranju biće korišćene napredne tehnike višekriterijumske optimizacije nasuprot tradicionalnom pristupu.

Kao polazna osnova za verifikaciju razvijenih modela biće korišćene informacije o udesima i troškovima naplate štete Dunav osiguranja prikupljeni u periodu od najmanje 5 godina. Metode sistematizacije, klasifikacije i analize biće upotrebljene u cilju obrade podataka.

Ulazni parametri za model biće broj osiguranih vozila i naplaćena premija osiguranja, a izlazni parametri biće broj saobraćajnih nezgoda i isplaćene štete.

Nema postojećih modela koji su se bavili upravljanjem rizikom u auto-osiguranju, tako da nije moguće ukazati na nedostatke tih modela.

Cilj doktorske disertacije je da se ukaže na mere koje treba preduzeti kako bi se smanjio broj saobraćajnih nezgoda, što je dobro za celokupno društvo. Time bi se smanjio i broj isplaćenih šteta, što bi poboljšalo poslovanje osiguravajućih kuća.

6. OKVIRNI SADRŽAJ RADA

Sadržaj doktorske disertacije, okvirno, biće struktuiran u sledeće tematske celine:

1. Uvod (motiv za istraživanje, definisanje naučnog problema, cilj i hipoteze istraživanja, metodologija);
2. Rizik u auto-osiguranju;
3. Modeli upravljanja rizikom u auto-osiguranju;
4. Razvoj modela za upravljanje rizikom u auto-osiguranju;
5. Analiza rezultata;
6. Zaključak.

Na kraju teze biće dati: literatura i prilozi.

7. LITERATURA

1. Njegomir V. (2006): *Upravljanje rizikom iz ugla osiguravajućih društava*, *Finansije*, 61 (1-6): 144-173.
2. Vaughan E., Vaughan T. (2000): *Osnove osiguranja i upravljanje rizicima*, *Mate d.o.o., Zagreb*.
3. Kočović J. Ž., Šulejić P. Ž. (2002): *Osiguranje*, Ekonomski fakultet, Beograd.
4. Knežević G. (2003): *Kapital i rizik u osiguranju*, 41 (5): 149-165.
5. Marović B., Avdalović V. (2004): *Osiguranje i upravljanje rizikom*, Subotica, Birografika.
6. Dorfman M. S., Ferguson W. L., Ferguson T. D. (2006): Curriculum Design in Risk Management and Insurance Education *Journal of Insurance Issues*, 29 (2): 158-178.
7. Cowley A., Cummins J. D. (2005): Securitization of Life Insurance Assets and Liabilities, *Journal of Risk and Insurance*, 72: 193-226.
8. Cummins J. D. (2005): Convergence in Wholesale Financial Services, Reinsurance and Investment Banking, *The Geneva Papers*, 30: 187-22.
9. Cummins J. D. (2007): *Reinsurance for Natural and Man-Made Catastrophes in the United States*, Current State of the Market and Regulatory Reforms, *Risk Management and Insurance Review*, 10: 179-220.
10. Froot K. A. (2001): The Market for Catastrophe Risk: A Clinical Examination, *Journal of Financial Economics*, 60: 529-571.
11. Treischmann J. S., Hoyt R. E., Sommer D. W. (2005): *Risk Management and Insurance*, 12 Ed., Thomson, South-Western.
12. Dorfman M., S., Tippins S., C. (2006): An Examination of Alternative Approaches to Risk Management and Insurance Research *Risk Management and Insurance Review*, 9 (1): 63-74.
13. Nocco B., W., Stulz R. M. (2006): Enterprise Risk Management: Theory and Practice, *Journal of Applied Corporate Finance*, 18 (4): 8-20.
14. Cummins J. D., Dionne G., Gagné R., Nouira A., H. (2009): Efficiency of Insurance Firms with Endogenous Risk Management and Financial Intermediation Activities *Journal of Productivity Analysis*, (32)2 0895-562X.
15. Cummins, J. D., Dionne G., Gagné R., Nouira (2008): The Costs and Benefits of Reinsurance, Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=1142954>
16. Eling M., Frontier L. M. (2008): Efficiency Methodologies to Measure Performance in the Insurance Industry: Overview and New Empirical Evidence, University of St. Gallen Working Papers on Risk Management and Insurance Paper No. 56. Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=1237662>.

17. Meyer J. D. (2003): The Economics of Risk, W.E.Upjohn Institute for Employment Research Kalamazoo, Michigan
18. Culp L. C.(2002): Art Of Risk Management, Alternative Risk Transfer, Capital Structure, and the Convergence of Insurance and Capital Markets, John Wiley & Sons, Inc.
19. Pearson R.(2010): The Development Of International Insurance, Pickering & Chatto, London.
20. Avdalović V., Petrović E. (2011): Menadzment rizika i osiguranje, Univerzitet u Nišu, Ekonomski fakultet.

Biografija mr Ivana D. Radojkovića

Rodjen sam 15.03.1972. godine u Nišu.

Osnovnu školu „Dositej Obradović“ završio sam u Nišu sa odličnim uspehom, kao i Elektrotehničku školu „Nikola Tesla“ u Nišu (zvanje elektrotehničar automatike).

Po završetku srednje škole 1991. g. , upisao sam Mašinski fakultet Univerziteta u Nišu, smer – precizno mašinstvo. Fakultet sam završio 1997. godine sa odbranom diplomskog rada pod naslovom „Izrada preciznih delova od plastičnih masa“ (ocena 10).

Od 1999. do 2000. god. služio sam vojni rok u Beogradu.

Poslediplomske studije upisao sam 1998. godine na Fakultetu zaštite na radu Univerziteta u Nišu na smeru Zaštita na radu. Odbranio sam magistarski rad „**Metodološki okvir za upravljanje rizikom putem osiguranja**“ (mentor:prof dr Miroljub Grozdanović) 2011.godine.

U Kompanija „ Dunav osiguranje “ a.d.o., Glavna filijala Niš radio sam od 01.02.1999. godine, najpre kao pripravnik, a zatim kao preuzimač rizika u Službi za prodaju osiguranja. Jula 2002. godine postavljen sam za šefa Odeljenja za osiguranje motornih vozila, a od septembra 2006. godine do maja 2007. g. bio sam na mestu direktora Sektora za osiguranje Glavne filijale. Nakon toga prelazim u DUNAV društvo za upravljanje dobrovoljnim penzijskim fondom a.d. na mesto regionalni direktor za južnu Srbiju, a od 01.09.2008. godine, kao v.d. regionalni direktor za jugozapadnu Srbiju i od 01.06.2011. regionalni direktor južnog regiona.

Objavljivao sam radove u domaćim stručnim časopisima i učestvovao na nekoliko nacionalnih naučnih skupova sa međunarodnim učešćem sa zapaženim radovima.

Govorim engleski, a služim se nemačkim jezikom. Poznajem dobro rad na računaru.

Oženjen sam i imam jedno dete.

Kontakt podaci

Ivan Radojković

Niš, Nade Tomić 13/32

Telefon: 018 – 251 – 265

Mobilni: 064 – 16 – 62 – 181;

E-mail: ivanradojkovic@open.telekom.rs

BIBLIOGRAFIJA KANDIDATA

Saopštenje sa međunarodnog skupa, štampanog u celini:

1. **Radojković I**, Grozdanović M. Using human error assessment and reduction technique – HEART in industrial engineering, Symposium of industrial engineering, 142-144, Beograd, 2001. **M33**

Radovi objavljeni u časopisima nacionalnog značaja:

1. Todorović O, **Radojković I**. Značaj i potencijalne šanse životnih osiguranja Ekonomske teme 2005, 43(5): 221-227. **M52**
2. **Radojković I**, Nikolić M. Pojam rizika sa aspekta osiguranja, Revija rada 2003; 307:61-64. **M53**
3. **Radojković I**. Metodološki okvir za upravljanje rizikom putem osiguranja, Svet rada 2012; 9 (1): 80-87. **M53**

Radovi objavljeni u domaćim časopisima:

1. **Radojković I**. Rizik, Tokovi osiguranja 2003; 3-4:24-25.
2. Krstić M, **Radojković I**, Nikolić M. Zdravstveno osiguranje, Tokovi osiguranja 2003; 3-4: 42.
3. **Radojković I**. Upravljanje rizikom, Tokovi osiguranja 2005, 2:17-19.
4. **Radojković I**, Jovanović A. Osnovi menadžmenta u osiguranju i organizaciono ponašanje, Tokovi osiguranja 2005; 4:28-31.
5. **Radojković I**, Jovanović A. Zdravstveno osiguranje 1, Tokovi osiguranja 2006; 1:25-29.
6. **Radojković I**, Jovanović A. Zdravstveno osiguranje 2, Tokovi osiguranja 2006; 2:10-15.
7. **Radojković I**. Istorija osiguranja u svetu, Emagazin 2006; 37:30-31.
8. **Radojković I**. Istorija osiguranja u Srbiji I, Emagazin 2006; 38:32-33.
9. **Radojković I**. Istorija osiguranja u Srbiji II, Emagazin 2006; 39:34-35.
10. **Radojković I**. Budućnost osiguranja u Srbiji, Emagazin 2006; 40:30.
11. **Radojković I**. Trendovi osiguranja u svetu, Emagazin 2006; 41:32.
12. **Radojković I**. Uloga i značaj osiguranja, Emagazin 2006; 42:24.

Radovi saopšteni na skupovima nacionalnog značaja:

1. Nikolić M, Grozdanović M, **Radojković I**, Problemi u praćenju i kontroli rizika po zdravlje kod korisnika javnih objekata, Dunav preving, Savetovanje sa međunarodnim učešćem, 52-55, Beograd, 1999.
2. **Radojković I**, Grozdanović M. Metodologija za ocenu ljudske pouzdanosti u okviru ocene rizika, Dunav preving, 99-104, Beograd, 2001.
3. Grozdanović M, **Radojković I**. Okvir za kvantifikaciju ljudske pouzdanosti, Dunav preving, 66-71, Beograd, 2001.
4. **Radojković I**, Grozdanović M. Klasifikacija i identifikacija ljudskih grešaka, Dunav preving, 103-108, Beograd, 2002.
5. Grozdanović M, **Radojković I**. Analiza aktivnih i latentnih ljudskih grešaka, Dunav preving, 98-102, Beograd, 2002.

Magistarski rad

Radojković I. Metodološki okvir za upravljanje rizikom putem osiguranja. Magistarski rad. Fakultet zaštite na radu Univerziteta u Nišu, Niš, 2011.

Knjiga

Radojković I. U Znanje za uspešno poslovanje,– Oružje za poslovne bitke, Izabrani tekstovi iz e magazina, Godina III, Beograd, 2006.

